

כּוּשִׁים וּלְבָנִים בְּהַפְגַּת־שִׁבְתָּהּ מִשׁוֹתֶפֶת לְמֵרֹת רוֹבִים מְכוּנָיִם, צוּחֹת הִיסְטוֹרִית

מ כ ר ה ע ו ל ם

ארצות הברית

הכּוּשִׁים רוֹצִים זְכוּיֹת לִפְנֵי הַמּוֹת

השבוע שוב נרדפו כּוּשִׁים, בזכות צבע עורם בלבד, בארצות הברית: כאשר הריו קלרק, כּוּשִׁי שֶׁרַת קֶפְטָן בחיל האויר האמריקאי במלחמת העולם השנייה והיה הנריך אוניברסיטה, ניסה להיכנס עם אשתו ושני בניה הפצועים לדירתו החדשה בפברבר ציצרו שליו שיקגו, נערכה לו קבלת פנים חמה ביותר: קהל לבנים, סרסרב לאלכס כּוּשִׁי בקרבו, השמיד את רהיטיו של קלרק (כולל פסנתר שהוטל דרך החלון) והרס את הדירה (כולל כיור בית הכסא).
כאשר מושל המדינה גייס את חיל העתודות (וקנים, פקידים וסטודנטים מופחדים שהופיעו ברובים מכוונים) לא סייע בכך בהרבה, לא הפסיק את צווחות ההמון ההיסטוריות: "צא, צא, צא!"

אולם קלרק, נהג אוטובוס לפי מקצועו, לא ויתר על שלו, הכריז בסיום יום האימים שעבר עליו ועל אשתו, ושבו נפצעו 23 אזרחים: "הם הרסו את כל שהיה לנו, כל שחשכנו משך תשע שנות נישואין, אפילו את תעודת הנישואין שלנו. לא הייתי מאמין כי כל זה יקרה בגלל משפחה כּוּשִׁית אחת".

אך רובם המכריע של 3 מיליוני הלבנים בשיקגו סבר, כנראה, אחרת... אותו יום נדון כּוּשִׁי אחר, גק אינגרם, 44, לשתי שנות עבודת פרך בצפון קרוליינה, האשמה: תקיפת אשה (לבנה). ביצוע התקיפה: אנגרם הסתכל (בהתמדה) בנערה לבנה, בת 17, ממרחק עשרים מטרים.

שני מקרים אלה עוררו סערה בארצות הברית (במדינות צפוניות בעיקר), גרמו לשאלות עיתונאיים ומשרד החוץ (שהתבייש, כנראה, לפני מדינות זרות), אולם תוך ימים מעטים תשכן הסערה, כּוּשִׁים שוב ירדפו בגלל היותם כּוּשִׁים.

העולם הזה הטיל, בהודע לו על המאורעות האחרונים, על סופרו המיוחד בארצות הברית, מונטי גייקובס, לשגר, מייד, דו"ח מייצג על בעיות הכּוּשִׁים בכרך שיקגו, הטיפוסי ביחסו של האדם הלבן האמריקאי לאדם השחור האמריקאי. כותב מונטי גייקובס:

"סתום פיו!" מדי יום ביומו נתקלים מיליוני הנוסעים ברכבות התחתיות ובאוטובוסים של שיקגו בסדרת מודעות חדשה. אחת מהן מראה שני גברים צתונים בויכוח ער ונושאת כותרת, "אם תשמע אמריקאי המעליב חברו בגלל גזעו; צבעו או דתו; סתום פיו!" ממודעה צבעונית אחרת מציעים פניהם של שני תינוקות עם המטפלת שלהם, וכותרת גדולה מכריזה: "אל תזריקו להם את רעל הגזע, הצבע והדת". סנדק הכרזות: ועדת ראש העיר לאחוזת האנושות.

שיטות אלה, הנתמכות על-ידי עשרות ועדות חינוכיות, הצליחו לאתר את מאורעות השבוע, שהיו יכולים להתפתח בקלות למרד גזעים בקנה מידה גדול. יחד עם זה היתה פעולת המשטרה כה מהירה ויסודית עד שכמה תושבים פנו בתלונה לראש העיר על התנהגותה. "על הכּוּשִׁים לא לדרור באיוורים, לבנים" ואז להיו צרות" אמרו המתלוננים. אך האזרח מס. 1 של העיר ענה להם:

"איוור לב אינו קיים במושגי שלי!"
אין ספק שראש העיר אמר מה שאמר בציניות. בעוד שיתכן ובאמת אין איוור "לבן" הרי וודאית מציאותו של איוור "שחור". מעריכים שכל אדם עשירי

חיילים כּוּשִׁים בקוריאה

"יש והפסימיות משתלטת עלינו..."

או אחד עשר בשיקגו הוא כּוּשִׁי.
לפי הערכת הארגון הכּוּשִׁי "הליגה העירונית", הרי מכל עשרה מחוסרי עבודה שמונה או תשעה הם כּוּשִׁים. לאוניד פמברטון, מדבריה של הליגה, מסביר תופעה זו כתוצאה מהמחיצות הקיימות לגבי הכּוּשִׁים והוצאתם של כּוּשִׁים ממקצועות רבים.

פמברטון הדגיש כי לא מומן חל שיפור במצב. הרבה מקומות עבודה שהיו סגורים בפני כּוּשִׁים נפתחו עתה. כן מקבלים עתה כּוּשִׁים כּוֹנֵנִים בחנויות העיר ורניות, בעוד שעד עכשיו נועדו להם רק תפקידי נקיון.

אך למרות שלבעלי מקצוע ישנה דרישה רבה כיום בארה"ב, לא הצליחו מתמתיקאים, רופאים, סטטיסטיקאים וחימאים כּוּשִׁים לקבל עבודה במקצועם, אך ורק בגלל צבע עורם. למרות שהכשרתם המקצועית עמדה על הגובה הדרוש. הם אינם יכולים לעבוד בשביל חברות כּוּשִׁיות, כי הכּוּשִׁים רק קונים, אינם יצרנים. הפיקוח על חמרי הגלם נתון ביד הלבנים.

הזובר הכּוּשִׁי התבטא בחריפות, בדבר תכניות להדריך את צעירי הכּוּשִׁים ללמוד מקצועי שאין בו סכנה של הגבלות צבע: "צעירינו ילמדו כל דבר שימצא חן בעיניהם וזהו תפקידנו להלחם שהם יקבלו זכויות שוות לחבריהם הלבנים" הוא הוציא ממגרתו ספר רב משמעות: הם עשו זאת, המספר בפרוטרוט על הישגיהם של כּוּשִׁים בשטחי הטכניקה והמדע, שפרצו במרצם ובכשרונותיהם לדלתות נצולות.

זוֹבִים לשטיפת מכונות. משכורתו הממוצעת של כּוּשִׁי היא בין 15 ל-20 לירות לשבוע. אך יש גם כאלה המרויחים רק עשר לירות לשבוע. עם חקיקת החוק של רווח מינימום של שלוש מאות פרוטה לשעה הגיעו כּוּשִׁים למשכורת הרבה יותר גבוהות. עובד מוכשר, העובד גם שעות נוספות, יכול להגיע ל-45 לירות לשבוע.

הכּוּשִׁים חברים בכל האגודות המקצועיות שבמקומות עבודתם. אך מידת ההגנה הנתנת להם על ידי אגודות אלה תלויה במידת פעילותם של הכּוּשִׁים עצמם. בעל מוסך המעסיק תשעה פועלים סיפר כי משך שמונה שנים עברו במוסך חמשת אלפים עובדים כּוּשִׁים. הוא הסביר: "הכּוּשִׁים אינם עובדים מקצועיים. הם טובים רק לשטיפת מכונות. לאחר ימים מספר הם מבקשים העלאה במשכורת ואחר כך הם נעלמים". סיפורים דומים נשמעו מפי נותני עבודה רבים.

פמברטון הכּוּשִׁי סיפורים אלה: אין הבלד בין לבנים לכּוּשִׁים בעזיבת מקומות עבודה. הוא הדגיש כי לפעמים נותנים לכּוּשִׁים עבודות כה מלוכלכות וקשות שהם מוכרחים להחליף את מקום עבודתם. "ההתאחדות הלאומית לקידום של הצבעוניים" יותר תקיפה בפעולותיה. משרדה שבשיקגו מודבקת כרוה קטנה בכל פינה: "אל תקנה מחברות שאינם מעסיקות כּוּשִׁים!"

זיור מזכיר ההתאחדות, כּוּשִׁי בעל מבנה גוף אטלתי, לסטר פ. ביילי, סיפר על חברת הלהאות שתשעים אחוז מלקוחותיה היו כּוּשִׁים ובכל זאת סרבה להעסיק כּוּשִׁים במשרדה. ההתאחדות הצליחה להשפיע על הלקוחות להפסיק כל קשר עם החברה, שנכנעה לבסוף והבטיחה להעסיק כּוּשִׁים בכל מקרה שתתפתח משרה.

היה זה נצחון להתאחדות המונה גם חברים לבנים רבים. ביילי התאונן כי למרות שהוכיח במלחמת העולם כי הכּוּשִׁי מוכשר למלא אותם התפקידים כלבן, הרי שוב חזרו בהפילות משפילות.

ביילי נשאל אחר נאום על זכויות הכּוּשִׁים שנשא בקולג' בשיקגו על ידי אחד המאזינים אם אינו חושב שהוא מפריז בחשיבות הבעיה. תשובתו של ביילי היתה: לרף בניך אמר פעם שמעולם לא שמע שאפשר ליהנות מזכויות לאחר המות. **"מפני שאני לבן?"** כאשר גייקובס עמד לבקר במשרד העתון הכּוּשִׁי המצויר אבוני והנגרו דיג'סט החליט להשתמש בתחבולה פשוטה ולהציע עצמו כמועמד למשרה בעתון. אם יסרב ישאלהו: "למה, מפני שאני לבן?" תכניתו נכשלה לחלוטין. בן בורנס, שלא פגש בו מימיו, הושיט לו את ידו והסכים מיד לתת לו משרה בעתונו.

בורנס הוא יד ימינו של ג'ון ה. ג'ונסון, המו"ל הכּוּשִׁי הצעיר והמצלח ביותר מבין כל מו"לי ארצות הברית. הוא החל מוציא את הנגרו דיג'סט לפני שמונה שנים לאחר שלושה 500 דולר וכיום הגדיל את תפוצתו פי עשר. למרות הצלחתו הרבה הוא אינו מתעלם ממצבם של המו"לים הוותיקים יותר הנלחמים קשות על קיומם, כי סוכני הפרסומת טרם הכירו בחשיבות קהל הקונים הכּוּשִׁי ומסרבים לתת מודעות לעתון כּוּשִׁי.

בורנס גילה כי הוא נתקל בקשיים בהשגת עובדים מתאימים, הצריכים להכיר את בעיית הכּוּשִׁים ביסודיות ולהתמצא בעבודות מערכת כאחת.

חברת ג'ונסון, והשבועון שיקגו דפנדר, הם מנהיגי העתונות הכּוּשִׁית הפעילה שהחלה בהוצאת הפריווה ג'ורנאל (עתון החופש) בשנת 1830, והגיעה כיום ל-300 עותקים יומיים, שבועיים וחדשיים, בכל רחבי ארצות הברית. רובם ככולם נוסדו במטרה ללחום על זכויות הכּוּשִׁים — הנשכחות לפרקים (קרובות למדי) על ידי בתי המשפט, בתי הספר, אנשי מסחר ותעשייה ומבקרי מנרשי הספורט. לואיס מרטין, עורכו הראשי של השיקגו דפנדר, בטוח בנצחוננו. "הגני יכול לראות את היום בו נחולל מהיות בעיה מיוחדת ועתוננו ידמה לעתוני היהודים, היונים והפולנים המופיעים בארצות הברית, מביאים ידיעות המענינות חוגים אלה".

ניטה אופטימית נשמעה בקולו של ר. ש. הכּוּשִׁים. "אין ספק כי חל שיפור רב. לא כן בעית הדיוור שטרם מצאה את הכּוּשִׁים הם יגודו משוע לגני שיקגו ומשכנות אלה שמשו את האנגלית עברו לדרור באיוורים טובים יותר חולקו מכל ארצות אירופה השתכנו בהם. אך גם מהגרים אלה עברו לאיוורים עשירים המהגרים הצבעוניים מארצות הדרום, בחורים אלה.

מרטין מסביר תופעה זו בעניים הרג לזכור דירות בבתי חדשים. למרות דירותיהם הישנות הם מוציאים שכר דירה גבוה. לכן גם מזניחים את מרטין הסתיר את חרדתו מהמצב וקבע ב"סלמס" יתגברו מעשי הפשע. כי גינטלמנים חובשי צלינדרים.

לסטר ביילי, מ"ההתאחדות הלאומית רירות על בית דירות שדרים בו כּוּשִׁים הבית אלא שתי פעולות: תקן פעם א הדירה. הבית העומד להתמוטט מיושן מדי שנה בשנה.

השיטה של חציית דירות גדולות ה"סלמס" בקנה מידה גדול. הדברים הג שני דורים, שאף היא חלק מדירה בת אינם יכולים לעמוד בשכר הדירה הגבו משפחות כּוּשִׁיות גרו בדירה שנבנתה למחירים הגיעו עד 20-30 לירות והביאו לידי כך ש-10 עד 12 איש נאל לא כל הכּוּשִׁים גרים במשכנות ג'ונסון, גרים בבתי נרחבים ברובעי

בית אופייני

ילדים כּוּשִׁים

לראות קדילקים ונהגים על ידי כּוּשִׁים רצונם העז של דרי ה"סלמס" לעב אך בעת שכּוּשִׁי מתכוון לקנות בית והעלויות לצמוח מואת, אם כי אין העיר חיים כיום בין הלבנים כעשרים אחת השיטות למונע מהכּוּשִׁים הבעלים מתחייבים לא למכור כל בית שביית המשפט פסל שיטה זו נמצאה שעדיין נשארו למכירה לפני כּוּשִׁי משפט מעניין מתקיים עתה באחת של לבנים ושלם עבורה 500 לירות, לבקש רשיון בנייה סרבו השלטונות תמורת אדמתו. הוא סרב ותבע את ה"יש והפסימיות נוכח מעשים שכ

אך בדאווה הרגעי של ביילי חת הבחינה של הכּוּשִׁים במדינות הדרום במדינות שהלימודים בהם היו נפרד וירגיניה, לבסוף, פקודת היום מחלט יונהג מעתה בצבא ארה"ב האדם ינוצל להשגת היעילות הכּוּשִׁים היו המראש הראשון עד כא תגובה הראשון ביולי ארבע